

۲ پادگان از تهران می‌روند

مدیرعامل سازمان نوسازی شهر تهران گفته است که طرح‌هایی مانند خروج پادگان‌ها از جمله پادگان دوشان‌تپه و پادگان جی، در دستور کار قرار دارد که کارهای کارشناسی آنها انجام و اقدامات لازم برای خروج‌شان در دست اقدام است. علی‌اصغر کمالی‌زاده در این‌باره گفت: «براساس احکام برنامه توسعه سوم شهرداری تهران سالانه باید سه‌درصد بافت‌های فرسوده، نوسازی شود که خوشبختانه این امر محقق شده است و امسال نیز باید چهار درصد نوسازی شود که در تلاشیم به هدف‌مان برسیم.»

آلودگی هوا موجب زایمان زودرس

رئیس مرکز طبی کودکان دانشگاه علوم پزشکی تهران اعلام کرده است که سالانه تقریباً حدود هشت‌میلیون نفر به‌دلیل آلودگی هوا در جهان جان خود را از دست می‌دهند و از این تعداد، حدود ۷۰۰ هزار نفر کودک هستند. به گزارش ایلنا، روح‌الله شیرزادی درباره مرگ‌ومیر کودکان بر اثر آلودگی هوا گفت: «مطالعاتی که در آمریکا انجام شده است، نشان می‌دهد که سالانه تقریباً حدود هشت میلیون نفر به‌دلیل آلودگی هوا در جهان جان خود را از دست می‌دهند و از این تعداد، حدود ۷۰۰ هزار نفر کودک هستند. در ایران، آمار دقیقی از میزان مرگ‌ومیر ناشی از آلودگی هوا در کودکان در دسترس نیست.» به گفته او، آلودگی هوا می‌تواند منجر به عفونت‌های تنفسی در ریه‌ها شود و این عفونت‌ها می‌توانند به سیستم ایمنی ضعیف‌تر کودکان آسیب بزنند. همچنین آلودگی هوا می‌تواند باعث تولد نوزادان با وزن کم، همچنین زایمان زودرس شود که این موضوعات به سلامت کلی کودکان آسیب می‌زند: «اگرچه تأثیر مستقیم آلودگی هوا بر ساختار مغز هنوز ثابت نشده است، اما می‌تواند منجر به بروز بیماری‌های تنفسی و عفونت‌های گوش میانی شود. آلودگی هوا می‌تواند به تشدید حملات آسم و سایر مشکلات تنفسی در افرادی که دارای حساسیت هستند نیز منجر شود.»

زمان اعلام نتایج آزمون‌های ارشد

وزیر علوم درباره اعلام نتایج آزمون ارشد توضیحاتی داد. حسین سیمایی‌صراف در حاشیه جلسه هیئت‌دولت در جمع خبرنگاران گفت: «علت اینکه نتایج ارشد دیر اعلام شد، تأخیر در برگزاری آزمون‌های کارشناسی بود. نفرات اول هر دوره می‌توانند بدون کنکور، رشته - محل خود را انتخاب کنند. به‌دلیل اینکه امتحانات از خرداد و تیرماه موکول به شهریورماه شد، اعلام نتایج معدل‌اولی‌ها هم به تأخیر افتاد و اعلام نتایج ارشد، متأسفانه به نیمه‌دوم یا شاید ۱۰ روز پایانی مهرماه موکول شد.» وزیر علوم ادامه داد: «اگر مشکلی در زمینه مسئولیت‌پیش‌بیاید، حتماً ما سازمان نظام‌وظیفه را کمک و قانع می‌کنیم؛ دانشجویان نگران نباشند.»

گزارش دانشگاه

دانشجویان دانشگاه الزهرا به تشدید سخت‌گیری‌ها در ورود و خروج به خوابگاه‌ها و محدودیت‌های پوششی اعتراض دارند

مشکلات خوابگاه‌ها؟

معاون دانشجویی دانشگاه: براساس هشدارهای دریافتی قرار است بعضی اقدامات آسیب‌رسان یا تلفات‌گیر رخ دهد شب بیرون ماندن دانشجویان به صلاح نیست

الهه محمدی

خبرنگار گروه جامعه

تذکرات مکرر درباره حجاب، تشدید سخت‌گیری‌ها در ورود و خروج و ارجاع پی‌درپی دانشجویان به کمیته انضباطی؛ این‌ها بخشی از گلایه‌های دانشجویان خوابگاهی دانشگاه الزهراست؛ اعتراض‌هایی که به گفته آنها از زمان ریاست «زهرا ناظم‌پکایی» در سال ۱۴۰۱ شروع شده و حالا با شروع سال تحصیلی تازه و ابلاغ بخشنامه‌های معاونت دانشجویی و حراست دانشگاه، دوباره شدت گرفته است. در حالی دانشجویان به‌شدت به سیاست‌های زهرا ناظم‌پکایی، رئیس دانشگاه الزهرا اعتراض دارند که یک منبع آگاه در وزارت علوم به «هم‌میهن» می‌گوید، وزیر علوم هم از عملکرد او اراضی نیست و هنوز نتوانسته او را از سمت‌اش برکنار کند، اما احتمالاً تا یک‌ماه دیگر او از این سمت برکنار خواهد شد.

فاطمه، زهرا، سارا، مریم و هانا از دانشجویان خوابگاهی این دانشگاه، به «هم‌میهن» می‌گویند این سخت‌گیری‌ها جدیداً بسیار جدی‌تر و توهین‌آمیزتر شده و خوابگاه برایشان به «بزدان» شباهت پیدا کرده است. محدودیت تازه مقرر می‌کند که رفت‌وآمد دانشجویان فقط بین ساعت شش صبح تا ۱۰ شب مجاز است؛ تصمیمی که به‌باور معترضان امنیت و آرامش روانی آنها را تهدید می‌کند. یکی از دانشجویان می‌گوید: «دوستم دیرتر از ساعت ۱۰ رسید و دید چند دانشجوی همراه با بلیت سفر یا نسخه بیمارستانی، پشت گیت مانده‌اند. حتی زنی به همراه مادرش یک‌ساعت پشت در ایستاده بود تا بالاخره با التماس و تحمل توهین، اجازه ورود گرفت. یکی دیگر از بچه‌ها هم از شدت استرس، دچار حمله عصبی شد.»

ازسوی دیگر، محدودیت‌های پوششی و رفتاری هم پرنرنگ‌تر شده است. به روایت فاطمه، دانشجوی دانشگاه، هنگام خروج از خوابگاه «از سر تا نوک پای» دانشجویها بررسی می‌شود: «از پوشیدن دامن و شلوار گرفته تا دمپایی در سلف یا حتی نداشتن جوراب. در زمستان هم اگر کلاه و شال داشته باشیم، باز تذکر می‌دهند که چرا روسری زیرش نیست. این حجم از توهین و تحقیر هرروز به‌ما تحمیل می‌شود.»

دانشجویان دانشگاه الزهرا در کارزاری که چندروز پیش خطاب به‌وزیر علوم راه‌اندازی شده، نوشته‌اند که بر خورده‌ای صورت گرفته از سوی حراست و معاونت دانشجویی دانشگاه بیش از هر چیز، آرامش روحی و روانی دانشجویان را خدشه‌دار کرده است. آنها گفته‌اند معاونت دانشجویی با قانون تازه‌ای که وضع کرده، جان همه را به لب‌شان رسانده: «دانشجویه هیچ علتی پس از ساعت ۱۰ شب، حق ورود به خوابگاه ندارد! چنین تصمیمی یعنی اگر دانشجویی به‌ناچار دیر برسد، باید شب رادر خیابان سپری کند! آیا این روش صحیح نگهداری از امانت‌های مردم است؟ آیا امنیت و

آرامش روانی دانشجویان که سرمایه‌های علمی این کشورند، به این شکل تضمین می‌شود؟»

باین‌حال، مسئولان دانشگاه الزهرا تمام این ادعاها را رد می‌کنند: «فاطمه زهرا حسینی»، معاون روابط عمومی دانشگاه به «هم‌میهن» می‌گوید: «هیچ تذکری درباره حجاب داده نشده. دانشجویها آزادانه می‌آیند و می‌روند.» همچنین «حدیث رجبی»، معاون دانشجویی هم در گفت‌وگو با «هم‌میهن» تأکید دارد که هیچ دانشجویی تاکنون پشت در خوابگاه نمانده و آنچه این روزها منتشر می‌شود «شاتناژ رسانه‌ای» است: «دست‌کم از سال ۱۴۰۱ که اوج اعتراضات دانشجویی بود تاکنون، حتی یک دانشجوی شب‌راپشت در خوابگاه نگذرانده است. این آیین‌نامه جدید نیست و دانشجویان در بدو ورود آن را امضاء کرده‌اند. بیرون ماندن بعد از ساعت ۱۰ شب به‌صلاح دانشجویان نیست.» به گفته او، تاکنون موردی مبنی بر ارجاع تأخیر در ورود به کمیته انضباطی ثبت نشده، مگر در مواردی که رفتارهای ناهنجار یا بر خورده‌ای جدی با پرسنل گزارش شده باشد: «در این موارد موضوع به‌عنوان تخلف انضباطی و با امتیاز منفی در پرونده دانشجوی محاسبه می‌شود.» او می‌گوید با شروع سال تحصیلی، به‌دلیل احساس خطرهایی که وجود داشته و وضعیت «ولنگاری‌های» گذشته، همچنین هشدارهایی مبنی بر اینکه پیش از وقوع جنگ سخت ممکن است حوادثی در فضای دانشگاه رخ دهد، انتظار می‌رود چالش‌هایی شکل بگیرد و احتمال ایجاد جریان‌های ناهنجار وجود دارد: «براساس هشدارهای دریافتی، قرار است بعضی اقدامات آسیب‌رسان یا تلفات‌گیر رخ دهد؛ به‌ویژه اقدامات خشونت‌آمیز مانند خفت‌گیری و جرائم شبانه، که تاریکی شب و دیروقت بودن، بستر مناسبی برای آن‌ها فراهم می‌کند. همچنین هر چه به مهرماه نزدیک‌تر می‌شویم، دامنه «اغتاشات» و اعتراض‌ها به همراه ریسک‌های ناشی از آن‌ها افزایش می‌یابد.»

تکلیف دانشجویان شاغل و گروه‌های حاشیه‌نشین چیست؟

«صمد حاج‌جباری»، معاون امور دانشجویان صندوق رفاه دانشجویان وزارت علوم، دوزور پیش‌درباره ورود و خروج دانشجویان، به‌ویژه زنان، گفته آیین‌نامه‌ای وجود دارد که باتوجه به شرایط جغرافیایی و فرهنگی هر منطقه، با مشورت شوراهای صنفی و دانشجویان تنظیم می‌شود. به گفته او، در موارد خاص مانند تأخیر به‌دلیل سفر یا ترافیک، دانشگاه‌ها همکاری لازم را دارند اما برای جلوگیری از بی‌نظمی، ورود و خروج‌های غیرعادی مدیریت می‌شود: «برای مثال اگر دانشجویی به‌دلیل کار تا ساعت یک بامداد بازگردد، دانشگاه باید پاسخگوی سایر دانشجویان و والدین آنها باشد. این موارد با اعطاف و درنظر گرفتن شرایط خاص، مدیریت می‌شود.» اما دانشجویانی که با «هم‌میهن» گفت‌وگو کرده‌اند خلاف

این را می‌گویند: در خوابگاه‌های دانشجویی زنان، سازوکارهای نظارتی و انضباطی به شکل‌های چندلایه عمل می‌کنند و اثرات آن برای گروه‌های مختلف یکسان نیست. به‌ویژه دانشجویان زن از خانواده‌های کم‌درآمد یا گروه‌های حاشیه‌نشین، با محدودیت‌ها و فشارهای بیشتری مواجه‌اند و آزادی عمل‌شان به‌شکل محسوسی کاهش پیدا می‌کند. برای مثال، این دانشجویان معمولاً توانایی استفاده مداوم از تاکسی‌های اینترنتی یا دیگر وسایل حمل‌ونقل خصوصی را ندارند و هم‌زمان بسیاری از آن‌ها ناچارند در کنار تحصیل، برای تأمین هزینه‌های زندگی کار کنند. در چنین شرایطی، محدودیت‌های سختگیرانه بر زمان ورود و خروج به خوابگاه می‌تواند به‌معنای ازدست‌دادن شغل‌های موقتی و ناپایدارشان باشد.

مریم، یکی از دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ دانشگاه الزهرا که در خوابگاه این دانشگاه سکونت دارد، درباره شرایط خوابگاه و رفتار مسئولان دانشگاه به «هم‌میهن» می‌گوید، دانشجویانی که بیرون دانشگاه کار می‌کنند برای ورود و خروج از خوابگاه با مشکلاتی روبه‌رو هستند: «یکی از هم‌تاقی‌های من می‌گفت که شیفت کاری‌اش تا ساعت ۱۰ شب طول می‌کشد و وقتی تاکسی اینترنتی بگیرد، حدود ۱۰۳۰ می‌رسد خوابگاه. دانشجوی دیگری می‌گفت، باید ساعت پنج صبح از خوابگاه خارج شود تا سر کار برسد، اما اجازه خروج قبل از شش صبح را هم نمی‌دهند.» او می‌گوید از نظر دیگر، ممکن است کسی بخواهد در یک رویداد فرهنگی یا کنسرت شرکت کند و نتواند تا ساعت ۱۰ برگردد: «یا حتی فقط برای دیدن خانواده‌اش به شهر دیگری رفته باشد و تنها بلیت بازگشت‌اش به تهران طوری باشد که ساعت ۱۰ یا ۱۱ شب برسد. شاید بخواهد شب را در خانه اقام بماند و بعد از شام به خوابگاه برگردد. حتی مراجعه به بیمارستان هم ممکن است باعث تأخیر شود. هزار اتفاق ممکن است برای یک دانشجوی بیفتد.» به گفته مریم، باین‌حال قانون جدید به‌هیچ‌وجه استثنایی در نظر نمی‌گیرد، بعد از ساعت ۱۰ شب، در خوابگاه را باز نمی‌کنند و حتی حاضر نیستند دلیل تأخیر را بشنوند.

سارا، یکی دیگر از دانشجویان خوابگاهی به «هم‌میهن» می‌گوید که پیش از ریاست زهرا ناظم‌پکایی، حراست «آسان‌گیرتر» بود: «اگرچه مسئول شب خانواده را مطلع می‌کرد، اما معمولاً اگر دانشجویی ساعت ۱۱ شب می‌رسید هم امکان ورود به خوابگاه وجود داشت. ورودی دانشگاه آن‌زمان باز بود و دانشجویی می‌توانست وارد محوطه و ساختمان خوابگاه شود.»

پس از انتصاب زهرا ناظم‌پکایی اما اوضاع تغییر کرد: اکنون اگر دانشجویی دیر کند، هنگام ورود به گیت باید تعهد دهد یا دلیل تأخیر خود را بنویسد. سارا درباره مشکلات دسترسی و حمل‌ونقل در حوالی دانشگاه می‌گوید: «نزدیک دانشگاه الزهرا ایستگاه اتوبوس مناسب، بی‌آرتی یا مترو وجود ندارد و تاکسی‌ها هم با تأخیر پر می‌شوند؛ بنابراین اغلب مجبوریم اسنپ بگیریم که برای دانشجوی هزینه‌بر است و همه توانش را ندارند.» به گفته او، پس از آغاز ریاست ناظم‌پکایی، قانون جدیدی وضع شد که طبق آن باید تا ساعت ۹:۳۰ شب به خوابگاه برسند.

حدیث رجبی، معاون دانشجویی این دانشگاه اما می‌گوید کسانی که شاغلند یا عذر موجهی دارند، می‌توانند با دانشگاه هماهنگ کنند.

▼ محدودیت‌ها و فشارهای روانی

فاطمه، یکی از دانشجویان دانشگاه الزهرا، در روایت خود از شرایط خوابگاه، سلف و فضای دانشگاه در سال‌های اخیر به «هم‌میهن» می‌گوید: «از سال ۱۴۰۰ که وارد دانشگاه شدیم، ریاست «هم‌میهن» با خانم حق‌بین بود و اوضاع دانشگاه، خوابگاه و سلف خیلی بهتر از الان بود. شأن انسانی یک دانشجوی واقعاً حفظ می‌شد؛ نه درباره حجاب سخت‌گیری شدیدی وجود داشت و نه درباره ساعت ورود و خروج. یادم است یک‌بار با دوستانم ساعت ۱۲ و نیم شب به خوابگاه برگشتیم. مسئول گیت ورودی که آن زمان کارتی بود، هیچ واکنشی نشان نداد و فقط مسئول شب کمی غرذ به طبعی بود. نه خبری از تعهد بود، نه جلوگیری از ورود، وضعیت سلف هم بسیار بهتر بود: دورچین غذا کامل بود، نوشیدنی سرو می‌شد، مقدار غذا کافی بود و حتی کنار غذاها میثل رزک‌بلورا یا مرغ، سوپ هم می‌دادند.» او می‌گوید اما هر چه جلوتر رفت، شرایط بدتر شد؛ به‌ویژه بعد از اعتراضات ۱۴۰۱: «من شخصاً احساس کردم که می‌خواهند به‌دلیل فعال بودن بعضی دانشجویان در آن ماجراها از ما انتقام بگیرند. دقیقاً بعد از همان اعتراضات بود که وضعیت خوابگاه، سلف و همه چیز تغییر کرد. انتصاب ناظم‌پکایی به ریاست دانشگاه هم بی‌تأثیر نبود. به نظر من، شاید او را گذاشتند تا انتقام‌شان را از ما بگیرند؛ چون از سال ۱۴۰۲ که به ریاست منصوب شد، بالایی نبود که سر ما نیایور.» فاطمه می‌گوید الان قانون جدید این است که اگر بعد از ساعت ۱۰ شب برگردی، اصلاً هت نمی‌دهند: «باید شب را بیرون بمانی اما بیرون از دانشگاه هم اجازه خروج نمی‌دهند که حداقل بتوانی به هتل یا خانه اقام بروی. عملاً باید در محوطه دانشگاه بی‌خانمان بمانی؛ شبیه زندان.»

به گفته این دانشجوی، موقع خروج از خوابگاه از سر تا نوک پا دانشجویها را چک می‌کنند: «اینکه دامن پوشیده‌ای زیرش شلوار داری یا نه، لباس کوتاه است یا نه، شلوارت تنگ است یا نه. حتی برای دمپایی پوشیدن در سلف یا پوشیدن جوراب هم تذکر می‌دهند. زمستان هم اگر کلاه و شال سرمان باشد، می‌گویند چرا روسری زیرش نیست. در حالی که همان کلاه و شال خودش نوعی حجاب است. هزاویک توهین، تحقیر و ترس بابت لباس و ظاهر به ماتحمیل می‌شود.»

فاطمه می‌گوید بعد از اعتراضات سال ۱۴۰۲، وضعیت سلف هم بدتر شد: «دورچین و نوشیدنی حذف شد، تنوع غذایی کم شد و مقدار غذا آن قدر کاهش یافت که اصلاً سیر نمی‌شدیم. صبحانه‌های یک‌شده قبلی هم که به ۲۰ هزار تومان معادل ۴۰۰ هزار تومان ارزش داشت، حذف شد و جیره‌بندی جایی آن را گرفت. مثلاً